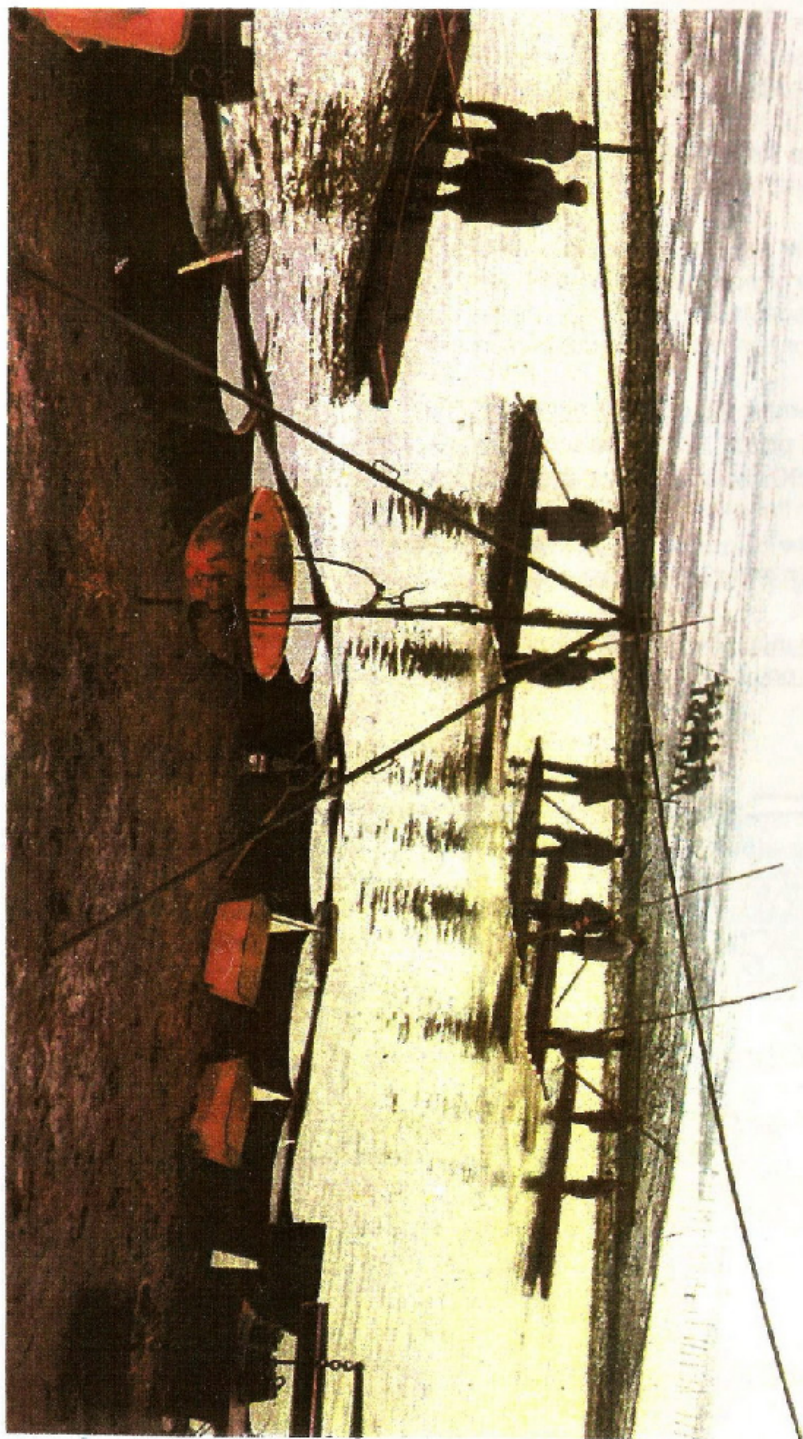
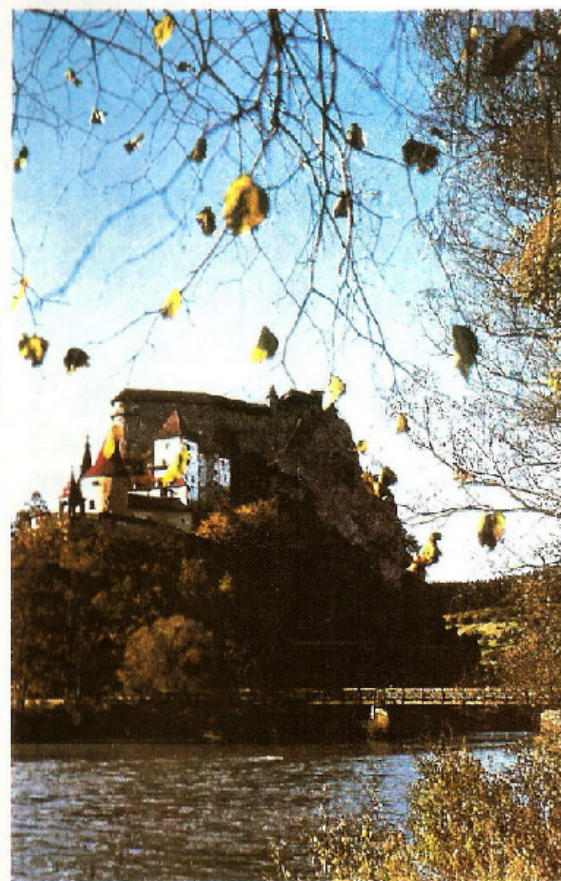

ŘIČKA

FALL 2001

MOUDROSTÍ & INFORMACÍ

Pozdrav, ktorý,
dostávam pri
prvom stretnutí,
skaly nehybné
vždy strážia
a každý pohľad
na kúsok tejto
krásky si moje
oči vážia.

(Jakub Filip)

CANADIAN CZECHOSLOVAK
BENEVOLENT ASSOCIATION
OF WINNIPEG
established 1913

DELIKÁTNÍ PEČENÝ ČUNÍK - OPĚT NA DVOU FRONTÁCH

v neděli 9. září
od 2 hod. odpoledne
na farmě manželů

Dobrovolných

Tak jako každoročně jsou
všichni krajané zváni do
Vermette (MB) na tradiční

vepřové odpoledne, podlité výborným Pepíkovým vínem.

Jesliže dáváte přednost pivní nebo kořalkové příchuti, pak si
přineste přísady dle vlastní chuti a výběru. Též je vhodným
doplňkem na cestu do Vermette skládací židle nebo cokoli na
sezení.

a za týden....

v sobotu 15.09.01

od 2 hod. odpo.

v Čsl. klubu na

154 McKenzie St.

Kromě na rožni pečeného
čuníka, budou též klobásy,

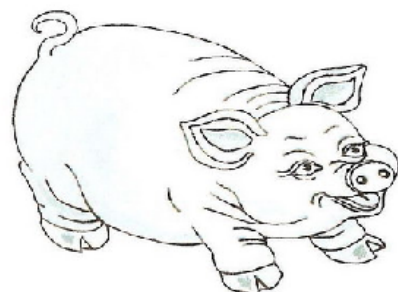
špekáčky, jitrnice, jelita i ke koupi domů!! Celé prostory budou
k dispozici - bar, hala i zadní parkoviště. Zákusky, polévky, zmrzlina
a jiné sladkosti pro děti.

Vstupné žádné, avšak štedrým příspěvkům se neklade omezení!

Všichni jsou vítáni - muži, ženy, dívky, mladíci, holčičky a
chlapečkové, psy a kočky, prostě všichni!

Pro podrobnější informace volejte 589 - 7483 (klub)

Těšíme se na shledanou na obou akcích !

SATURDAY

29. SEPTEMBER 2001

AT 19.00

2ND. ANNUAL

S.O.S. DINNER

In the Czechoslovak Hall at 154 McKenzie St., Winnipeg, Manitoba
Czechoslovak Benevolent Association in Winnipeg would like to
invite all our friends to its 2nd. annual fund-raising dinner. The last
year event was tremendous success and truly helped us to overcome
very hard times. We are still very thankful and would like to extend
our warmest and most sincere invitation for this year's gala event.
We are convinced this year S.O.S. dinner will be again the evening
to remember!

✧ Gala dinner, prepared by
professional chef and his
crew.

✧ All beverages free of
charge, including beer,

wine, liquors and aperitifs.

✧ Entertainment

✧ Art auction

✧ Full service by professional serving
personal.

✧ Admission \$ 50.00 per person . -
Receipt available upon request.

✧ Ticket by advance reservation
only!

For reservation please call dinner co-ordinator Gabby
Klimes at 984-1284 (work) or 338-9629(home) or 589-7483
(CSL. club)

SLOVENSKÝ VEČER SE ZUZANOU

Sobota 20.októbra 2001

o 19.00 hod.

DINNER - MOVIE

Slovenské filmové drama z roku 2000 "Susan", skvelá kapustnica, bryndzové halušky, pagáče a niekoľik málo prekvapení zaručeně naladí tón jako kdesi doma ve staré vlasti. Samozřejmě, že jsou zváni všichni naši krajané pokud si zakoupí vstupenku na tento jedinečný večer za \$15.00 na osobu.

Kupte si vstupenky včas - nebudou !!!

Reservace v Čsl. klubu na tel.: 589-7483

Sobota 10. 11. 2001 od 19.00 hodin

Zabíjačková zábava

Jitrnice, jelita, zabíjačkový guláš, tlačienka, ovarová a jelitová polévka, prostě jídla co hrdlo ráčí!

A na zalití hojnost českého a slovenského piva, možná, že i nějakého vína z naší domoviny.

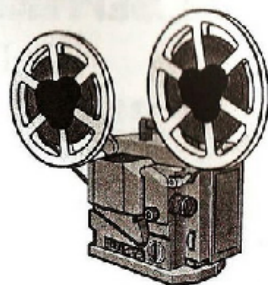
☺☺☺ Tombola a "door prizes"!

☺☺☺ Spousta dobré muziky a pohody !

☺☺☺ Jitrnice a jelita ke koupi domů !

To vše za pouhých \$15.00 za osobu

Prosíme, zajistěte si vstupenky předem na tel. číslo 589-7483 (čtvrtek - sobota večer)

KACHNÍ POSVÍCENÍ a KULEČNÍKOVÝ TURNAJ O CENY

Opět budeme mít v klubovém baru jako vloni kachní hody pod vedením a dokonalou přípravou paní Anduly. Hody budou ve dnech

22. - 24. novembra 2001

(čtvrtek- sobota) vždy večer v klubovém baru.

Pro letošní rok připravujeme zároveň kulečnickový turnaj dvoučlenných týmů o hodnotné ceny. Složení týmů by mělo být otec a syn (nebo dcera , matka) - zkrátka rodinné týmy. Jesliže však nebudete mít partnera a přece by jste se chtěli turnaje zúčastnit, věříme že budete připuštěni (k turnaji,vy nemravové!) Startovné za tým je \$5.00

Ceny budou mírné, srandy bude dost, muzika bude hrát k pohodě, pivo bude dobře chlazené - co víc si můžete přát ke spokojenosti (zvláště my starší!)

Takhle by to nějak mělo v klubu po tři dny vypadat

A když už nebudete chtít pečenou kachnu kvůli dietě, nebo nebudete chtít hrát kulečnick protože ho neumíte, tak alespoň si přijďte načichat té božské vůně, kterou žádná dieta nemůže nahradit (dovedete si představit "pečené tofu"?!?) anebo fandit a též můžete popřát našemu barmanovi Pepíkovi Skácelovi vše nejlepší k jeho 74. narozeninám!!

Ko-ordinátorovo ohlédnutí za Folkloramou 2001

Jestli je skutečně pravdou, že šediny jsou způsobeny starostmi, zšedivěl jsem před zahájením Folkloramy intenzivně.

Obětavá Vladka Zvoníková, kterou já občas nazývám krotitelkou tanečnic, mi dva měsíce před zahájením oznámila, že jedna členka taneční skupiny se bude učit česky v Dobrušce, jiná odjela studovat do Montrealu, a další nebudou tancovat, protože pracují. Takže při nejlepším se může spolehnout na čtyři dívky. Věděl jsem, že dvě z nich jsou mé vlastní dcery, na které spolehnoutí není, ale obavy o to jsem si raději nechal pro sebe.

Jiná nadšená vlastenka, v Kanadě vyrostlá paní Gwenith Norek, s již slabší češtinou, ale o to silnější láskou k české lidové písni, založila pěveckou skupinu. Tři neděle před zahájením jsem ztrávil spoustu času na telefonu. Nejrušnější krajané, někdy taktně, jindy méně taktně, vyjadřovali své obavy o kvalitu vystoupení. Pamatuji si na jednu předpověď: „Folklorama je mezinárodní událost, tohleto bude mezinárodní ostuda“.

Náš „The ♥ of Europe“ pavilón před sedmi lety „umřel na kuchyň“. Paní Anna Moravcová ve svém věku už skutečně nemohla trávit 14 hodin, každý den po 7 dní v horké kuchyni a vařit stovky jídel. Nově přichozí, paní Anna Tumilson se nabídla, že kuchyň povede. Pořád ještě slyším to slovenské „Já vám to urobím“. A také slyším předpovědi krajanů. Ona neví do čeho jde, ona to nemá nárok uvařit, ona do středy padne. Někteří krajané mají skutečný talent. Ví, jak se dá v pravém okamžiku slovem podpořit.

Muselo se sáhnout do soukromých peněz. Ukázalo se, že Folklorama v bance nemá ani \$ 500 na zálohu na sál, nebo koupí prvních zásob baru nebo kuchyně. A koupilo se kanadské pivo od firmy, co před lety sice byla „oficiální dodavatel“, ale časem se stala konkurentem oficiálního dodavatele. Tudiž nyní zakázaným dodavatelem.

Tři dni před začátkem Folkloramy nebylo kromě našeho tichého dřiče Toníka Štědroňského nikoho, kdo by pomáhal s postavením jeviště, jak jsem slíbil ko-ordinátorovi maďarského pavilónu, aby propůjčení bylo zadarmo. Anka mi sdělila, že nemá dost lidí do kuchyně. Někteří, co kdysi slíbili, si to rozmysleli, a odřekli. Přišel další nepřijemný objev. Za těch 7 let, co visel v šatníku, se můj kroj srazil o dvě čísla.

Dva dni před začátkem se ukázalo, že zvuková aparatura neměla dost mikrofónů. Osvětlení jeviště moc nesvítilo. Elektrický rozvod v sále byl přetížený a v děsném horku vypadávaly ledničky. Správce budovy odmítal

vyvěsit reklamy sponsorů, na kterých zase pořadatelé celé akce (Folk Arts Council of Winnipeg Inc.) trvali.

Nejvíce jsem šedivěl den před zahájením. V sobotu od 5 do 8 hodin měla být generální zkouška představení. Jedna z mých dcer se sice dostavila v kroji, a na čas, ale se sdělením, že musí na šestou do práce. O své sestře nevěděla nic. Ta zavolala něco před sedmou a ptala se, kam že to má přijít na zkoušku, že neví adresu. To už samozřejmě bylo po zkoušce bez tanečnic.

Jedinné, co se tedy dalo zkoušet byla délka představení, nástup a odchod zpěváků, a zvuk. Tak se aspoň objevilo, že jeden půjčený mikrofón je skoro nepoužitelný, a na bezdrátový se ztratil transformátor. Ostatní dva mikrofóny jsou velmi citlivé na zpětnou vazbu a vzdálenost od zdroje. Věděl jsem, že bude problematické do mikrofónů mluvit.

Odjel jsem domů a ztrávil nepokojnou noc. Budily mě představy představení před prázdným sálem. Návštěvníkům nechutnalo jídlo. Kontrola hygieny v kuchyni sepisovala dlouhý protokol. Inspektoři na alkohol objevili mé domácí víno a chtěli z toho vyvodit důsledky. Přetížený jistič konečně vypnul a světla zhasly. Nastala panika. Chtěl jsem z jeviště paniku uklidnit. Zvuková aparatura byla na tom samém obvodu a tudíž nešla také. Zbytečně jsem křičel do hluchého mikrofónu. Nikdo mě neslyšel.

Z FACWI mi zatelefonovali se sdělením, že pro nedodržování předpisů ruší všechny dojednané návštěvy zájezdových autobusů. Uvědomil jsem si, že bez autobusů pavilón nevydělá ani na pronájem sálu.

V jednom z neklidných snů jsem nekonečné hodiny tancoval na jevišti s vozem bouchem. Sólo. Bylo horko a lilo ze mne. V jiné vidině jsem se zoufale snažil zabavit odcházející diváky. Nedařilo se. Házeli po mně obložené chlebičky a někteří se hlučně domáhali navrácení vstupného.

Probudil jsem se zpocený a unavený. Ve stejné kondici jsem přijel do pavilónu. Sen se zdál pokračovat v reálném čase. Inspektorka pavilónu z FACWI zapisovala do protokolu, že nemáme nainstalované reklamy sponsorů. Počítač, který měl pomoci v prodeji suvenýrů, přestal počítat. Ukázalo se, že v zásuvce není proud a počítač jel na baterii, která prostě

došla. První „show“ jsem viděl černě.

Bezdvoudně. Ke čtyřem dospělým dívkám a páru chlapců, na které nakonec byl spoleh, se přidaly dvě veteránky souboru Kája Hladíková a Vendy Zvoníková. Cikánský tanec

v šesti

rozproudil

krev. Malá

energetická

Helena

Hlasová a Katy Bonness

mluvily a tancovaly

s takovou vervou a zjevným nadšením, že vždy

sklízely bouři potlesku. Pěvecký sbor, obohacený

o jeden mužský hlas Viléma Kůna, dokázal

nečekaně a udržel zájem diváků. Lidé dokonce

tleskali do rytmu slovenské lidové písničky.

Naopak, v sále bylo posvátné ticho, když zpívala

sólistka

souboru

Marcela

Varachko

a nebo paní Elsie Machovcová na piano doprovázela houslistku Sylvii Heyko.

Okvalitu představení jsem se přestal bát, když jsem si všiml právě toho ticha v sále. Tím se lišíme od všech ostatních pavilónů, kde se podává jídlo a pití během představení stejně tak jako u nás. „Oni“ mají v pozadí stálý hluk. My máme ticho. My máme zájem a pozornost diváků. U nás to pivo nebo zákusek počká, protože představení nepočká.

O kuchyň jsem se přestal bát, když jsem se dozvěděl, že se každý den mimo tradiční vepřo-zelo-knedlo vaří něco jiného, včetně španělských ptáčků, že lidé si to kupují domů a že se ptají na recepty. A že malou kuchařku, kterou jsme původně plánovali rozdávat jako suvenýr, lidé kupují za \$2. A že se vyprodala, a náš jiný tichý dřič, Miša Gogelová, musela nahonem vyrobit další vydání.

Myslím, že to byla také zásluha kuchyně, která (mimo dobrovolníků) krmila také správce budovy. Chutnalo mu. Obměkčil se. Pochválil pavilón, řekl, že se s námi pracuje lépe než s Maďary a v úterý sám zavěsil ty samé transparenty sponzorů, které tři dni před tím odmítal.

Na správci možná také zapracovalo naše pivo. Chutnalo mu také. Náš pivní znalec, Jarda Klimeš ho pořídil hodně a měl obavy, kolik nám zůstane. Plzeň, Radegast, Kozel a Tatran tekly proudem. Když CBC radio mělo o českém chmelu a výšce pivní pěny s Jardu dlouhé interview, věděl jsem, že pivo nezbude. A Jarda musel urychleně zajet do Ontaria pro další Plzeň.

Že naše výstava bude zajímavá a hezky z aranžovaná jsem věděl, když se této práce ujala Marcelka Štědranská. Zapůjčené putovní české hrady a zámky byly rychle doplněny zásluhou paní Zlatice Štauderové sbírkou hradů slovenských. Jano Orihel z Magnatech Graphics v rekordním čase, a jako obvykle zdarma, zhotovil barevné nápisy se znakem republiky. Provázet významné hosty výstavou byla radost.

A významní hosté přišli. Starosta města Glen Murray rád vzpoměl na svůj pobyt v Praze. Guvernér Manitoby Peter Liba se učil česky pozdravit a poděkovat. Přišla ministryně kultury, poslanci, radní, zástupci politických stran, a jak je obvyklé, mnoho zástupců ostatních pavilónů.

Přišli také zástupci médií. Nemalou zásluhou naší Gábi Klimešové, která nejen tancovala, ale také připravila profesionálně vyhlížející „Press Release“. Jak Free Press tak Winnipeg Sun i Times návštěvu pavilónu doporučili. Od středy, kdy se první pozitivní článek objevil, jsme měli problém, který jsem v mých snech ani trochu nečekal. Sál byl přeplněný. Manželé Jančaroví, kteří se tak spolehlivě starali o vstup do pavilónu, museli posílat návštěvníky pryč. Někteří odmítli odejít a jednoduše čekali v baru o poschodí níž na další show.

Dobře udělaná Folklorama má obrovský význam pro každého z nás. Nevíte, kdy se setkáte s někým z Kanadánů, kdo si vzpomene na příjemný zážitek u Čechů a Slováků. Ať už jste pomohli nebo ne, kvůli tomu zážitku najednou patříte do společnosti šikovných lidí, kteří něco dovedou.

Finančně i jinak úspěšná Folklorama je samozřejmě velkou vzpruhou pro udržení krajanského života ve Winnipegu. Objevili se noví zájemci o vyučování češtiny. Přihlásili se noví členové do tanečního souboru. Mluví se o tom, co a jak vylepšit na příští rok.

Na mém seznamu dobrovolníků se na počítači za ten týden nasbíralo 101 jmen. Nelze jmenovat všechny, ale je zásluhou každého z nás, že „The ♥ of Europe“ 2001 byl tak obrovský úspěch. Za to patří všem upřímný dík.

Joe Dobrovolný
(Šedivější, vypelichanější, ale šťastný)
Ko-ordinátor pavilónu 2001

PRAGUE DELI

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

PRAŽSKÉ UZENINY

OBLOŽENÉ CHLEBÍČKY
A MÍSY

KNEDLÍKY
všech druhů

CUKŘÁŘSKÉ
VYROBKY

ČESKÉ
VÁNOČNÍ CUKROVÍ

DENNĚ ČERSTVÁ A CHUTNÁ JÍDLA

638 Queen St. West, Toronto
(416) 504-5787

Navštivte nás při Vaší návštěvě v
Torontu, nebo využijte
obědnávkové služby Jardy Klimeše.

Trochu humoru

Při přednášce o škodlivosti alkoholu se přihlásil muž do diskuze: "To je pořád řeč kvůli alkoholu! A přitom většina epidemií je z vody!"

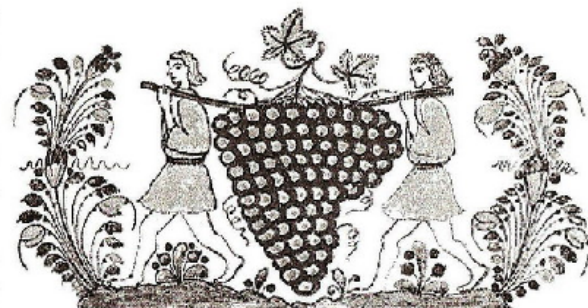
Manželka vyčítá manželovi: "Proč piješ tolik té slivovice?" "K vůli zdraví. Doktor mi říkal, že ovoce je zdravé v každé formě!"

V bazénu jsou manželé po krk ve vodě. Najednou se manželka lekne a ptá se manžela: "Pro pána, kde je kluk?" Ten odpoví: "Neboj se Máňo, vedu ho za ruku."

Baví se dvě nóbl dámy: "Naše Zuzanka studuje malířství." "A co maluje?" "Mužské akty." "Podle živých modelů?" "Kdepak to bych jí nedovolila, jedině zpaměti."

ZVYKY JESENE

September je mesiacom rovnodennosti. V pragnostikách sa hovorí, že septembrové počasie je jedno z najvýstrednejších. Je schopné vysušiť zem, alebo odplaviť mosty. September je tiež mesiacom žatvy a vinobrania.

8. september -
Narodenie Panny
Márie. Podľa povestí

v predvečer tohto sviatku sa vo vinarských oblastiach, hlavne na južnej Morave "zarážala hora".

Strážnik šiel ráno do kostola na spoveď. Po predpísaných motlidlách nechal posvätiť poľné kvety, ktoré so sebou priniesol. Kyticu potom pripevnil na dlhú tyč a na hrot tyče nastokol jablko. U vinohradu potom vykopal jamu, cez ktorú položil dlhú tyč a na ohni spálil minuloročnú kyticu. Neskôr prišiel sprivod hospodárov vedený starostom, trikrát obišiel jamu, ktorá sa pokropila svätenou vodou a všetci prítomní sa pomodlili Otčenáš, Zdravas a modlitbu k sv. Urbanovi, patrónovi vinárov. Každý, kto na vinici pracoval, hodil do jamy tri hrozná. Jama bola zahádzaná a tyč s kyticou vztýčená, čo znamenalo, že od tejto chvíle je vinohrad "zaražený", uzavretý a nikto do neho až do vinobrania nesmie vstúpiť.

D.Orihel.

Vaše břímě na naše bedra.

Plánujete svou příští zásilku? TRANS-COM přepraví cokoliv, spolehlivě a rychle - lodí, letadlem, vlakem, nákladním autem. Pravidelný týdenní servis mezi střední Evropou a severní Amerikou, sběrné kontejnery v obou směrech. Naše služby zahrnují nakládání, vykládání, skladování, rozvoz a pomoc s celním odbavením.

Jerry Formánek

tél: (905) 678-6412

fax: (905) 678-7544

TRANS-COM
TRANSPORT LTD.
INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Návrh na nové stanovy KČSPJ

Nakoľko pôvodné stanovy Kanadskej Československej Podporujúcej jednoty boli naposledy upravené v roku 1965, výkonný výbor tejto organizácie sa rozhodol vypracovať nové stanovy, ktoré by lepšie zodpovedali potrebám organizácie. Komisia, zvolená na tejto účel pozostáva z nasledovných členov: Zlatica, Štauderová, Jarda Klimeš, Vladimír Hlas a Inna Lernbecher. Skupina vypracovala návrh nových stanov našej organizácie, ktoré sú vyvesené v miestnosti klubu na 154 McKenzie St. Boli by sme radi, keby si členovia našej krajanskej komunity tento návrh preštudovali a nechali svoje pripomienky na vopred pripravenom mieste v bare do 15. septembra 2001.

Znáte vílu Kamilu?

Nedaleko Karlových Var, uprostřed rozkvetlé louky, ve stínu velkého lopuchového listu žila, svůj lahodný nápoj vařila malá luční víla Kamila. Společnost se u ní scházela opravdu rozmanitá. Nemátkou jmenujme například motýla Emanuela, brouka Pytlíka či partu Šmoulů přezdívaných "modří skini", kteří pokřtili vílu Kamilu na BECHEROVKU.

Jen ona jediná, a nikdo jiný, znala recept, kterak z lučních bylin oblíbený nápoj namíchat. Mnozí motýli, brouci, skřeti a jiná havěť snažili se z rozverné Becherovky její tajemství vyloudit. Leč zkoušeli to lští zcela pošetilou - totiž vílu jejím vlastním mokem opít a v deliriu z ní recept vymámit. Jenže malé Kamilce v chlastu se jen tak někdo nevyrovnal. Sotva ráno vstala, už do sebe panáky ládovala. Na oběd tomu nebylo jinak a na večeři jak by smet.

Jednoho dne donesl se věhlas o jejím nápoji až k uším lakomého šizuka, hostinského Ředidla.

"To by byla nádhra mít Becherovku jen pro sebe. Jen já bych ten životodárný lék do sebe loupal a svou duši do blažených krajů posílal," kul pikle prochlastaný Ředil.

Jak však vílu polapit? Sotva lidské kroky uslyší, zmizí mezi květy a nikdo ji nenajde, sic by sto let hledal. Tu však přispěchala dareboví na pomoc zlá lesní víla Destilka. Sama jen vodu pila a Becherovce její lihové štěstí záviděla. "Na Kamilu musíš k večeru, sotva jemný deštěk začne padat. Tehdy leží již na šrot opilá poblíž svého lopuchu a sotva si první kapky vody lokne, omdlí a procitne až s ranním svítáním, kdy květy opět otevírají své kalíšky a zvou ji k plné práci."

Pak si lokla čisté vody a zmizela v lese. Jak zlá víla radila, tak ještě zdejší hostinský udělal. Sotva slunce sklánělo se k západu a mírný deštěk začal padat, přiblížil se na louku, kde již vodou přiotrávená Kamila ležela. Šoupl nešťastníci do flašky od rumu a spěchal domů, aby úspěch svůj ve sklípku oslavil. "Pust' mne!", prosila bezmocná víla svého tyranu, "všichni mí přátelé čekají, až jim své dobroty naleju. Bez ní brzy pomřou v šílených abstinčních mukách, jaké si obyčejný smrtelník nedovede ani představit." Avšak zloduch nedbal pádných argumentů a nebožáčku k výrobě jejího tajemství nutil. Zpráva o lahodném nápoji, u hostinského Ředidla nalévaném, roznesla se brzy do krajů blízkých i vzdálených. V hostinci se od té doby

chlastalo od samého rána až do večera a od večera do rána. Nešťastná Becherovka musela celé noci lektvar připravovat a darebnému šizukovi tak zlatáky vydělávat. Snad by tyran ubohou vílu k smrti umožil, nebýt tří podivných poutníků, jež se v hostinci jednoho dne zastavili.

Po pár doušcích lihoviny počali rozmlouvat s již značně podnapilým Ředidlem: "Ale litr, pantáto, ale litr byste nevypili!"

"Cože? Já, že bych nevypil litr? Já vypiju všechno! Já jsem největší pijan široko daleko! Já jsem nejlepší! Já!" zařval ochlasta a přiložil ji ke svým odporným, lihem vysušeným rtům.

Kořalka v něm mizela jako bystřina ve skalní rozsedlině. Už se zdálo, že skutečně nelhal, avšak při posledních doušcích vytřeštil oči, šťastně se usmál a svalil se na zem jak široký, tak dlouhý. Chvilí nato již poutníci, nenápadně mu odepnuvši klíče, spěchali do hlubokého sklepení. Tam našli v kleci uzamčenou Kamilu, jak čerstvé byliny k přípravě lihoviny třídí.

"Drahá a vzácná vílo, jsme agenti karlovarského lihovaru, přišli jsme tě vysvobodit a nabídnout ti pomocnou ruku. V našem lihovaru ti dáme naporostou volnost a veškerých prostředků, jakých budeš potřebovat. Sama budeš byliny míchat a lahodný lektvar, jež s tvým svolením Becherovka nazveme, připravovat."

"Přijímám," pronesla dojatě Kamila a od těch dob v karlovarském lihovaru vzácnou tekutinu, Becherovka zvanou, připravuje a do celého světa vyvází.

Tak až budete, milí čtenáři, do sebe házet jednoho panáka Becherovky za druhým, vzpomeňte si na malou luční vílu Kamilu, jež se s vámi o to své lihové štěstí podělila.

YOUTH CORNER

Česká škola

opět začne po zasloužených prázdninách začátkem října. Skupina starších studentů (od 14 let), která velmi úspěšně absolvovala první lekce českého jazyka, bude ve studiu pokračovat.

Vracet se také budou naši mladší žáci (do 14 let).

Velmi rádi uvítáme nové studenty - začátečníky do obou skupin!

Zápis se bude konat v klubu 21. září 2001, ve 20,00 hod.

Pro další informaci můžete volat Věře Pražákové, tel. 663-1601, nebo e-mail vprazak@primus.ca

Kniha, která měla být vydána již dávno

"Fragmenty ze života Čechů a Slováků" je název knihy od Josefa Čermáka, předsedy ČSSK. Autor v ní přehledně popisuje souvislosti života a díla Čechů a Slováků, kteří našli nový domov v Kanadě.

Vkusně zpracovaná publikace je doplněna fotografiemi a rejstříkem jmen. Cena je \$18 + poštovné \$4.00 + GST(7%) Knihu je možno objednat u Literacy Pragensis, adresa 303 Queenston St., St. Catharines, ON L2P 2X5

Interested in Writing Competition?
Enter the Ricka Youth Short Story
Competition

Maximum 3 pages. Topic: What does it mean
for me to be Czech / Slovak

Deadline: November 1st, 2001

Prize awarded. Send the article to Ricka,
email: casopis-ricka@home.com

WHAT IS A CZECH?

He is everything happy in the world with a smile on his face. He's everything fine in the world with a song in his heart. He is a Czech. He is hope with a laugh on his lips. He's tomorrow with a twinkle in his eyes. He is quick to forgive. His eyes dance at the sight of a pretty girl. His feet tap to a pretty tune. His heart sobs at sorrow. Yes. He is a Czech.

A Czech carries a bit of his homeland with him wherever he goes - wherever he stands, that bit of ground is a little bit of (former) Czechoslovakia. He has filtered out from his homeland and carried the secret of happy laughter the length and breadth of the world. He has fought other people's wars, tamed other people's seas. But wherever he has settled, he inoculated his neighbors with his quick laugh and happy heart, and his spirit with a fine capacity of enjoying life.

George Jelinek, Ellsworth, Kansas

Czech/Slovak Wit and Wisdom

The sayings of people reflect their philosophy.

Distilled over the generations, folk wisdom is highly concentrated in phrasing and in social savvy. Like a native wine, it often has a distinctive flavor. This is the case with our proverbs and sayings.

Lively as polka, some proverbs show an instinct for playfulness. Others are more hard-edged, showing both a people's refusal to give way to despair and the stubborn perseverance needed to continue.

Czech and Slovak history is full of difficult times when the people were impoverished and the country was dominated by waves of conquering armies. But Czechs and Slovaks are survivors. In the face of the trouble they cling to the values of optimism, diligence, good health and education. Above all, they have an enduring spirit. Let's dance, some of our proverbs say. Instead of mourning, let's dance.

So here are the whimsical phrases and harshly practical maxims, the precious, potent words of the Czech / Slovaks.

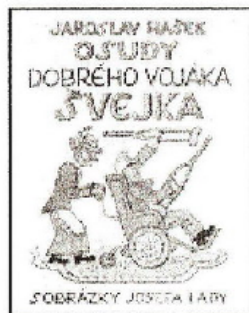
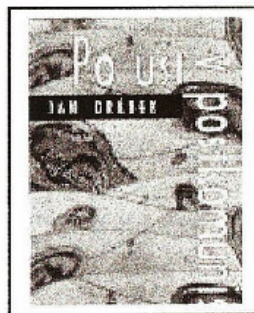
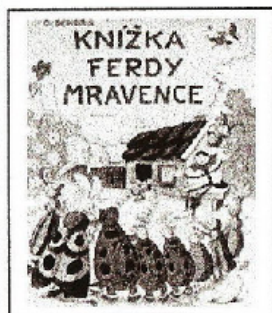
- Silence is golden; talk is silver. / *Mlčení zlato; mluvení stříbro.*
- Everywhere is good but at home is the best. / *Všude dobře, doma nejlépe.* A loving word is better than sweet kolache.
Laskavé slovo lepší než sladký koláč.
- A good friend is better than gold. / *Dobrý přítel lepší než zlato.*
- A good name is the best inheritance / *Dobré jméno nejlepší dědictví*
- Don't praise the day before evening / *Nechval den před večerem*
- Lost time never returns. / *Stracený čas se nikdy nevrátí.*

ČESKÉ KNIHY A HUDBA

Více než 300 knih a 50 Cédéček na skladě.

Navštivte naše knihkupectví na internetu

<http://www.czech-books.com>

Toll free: 1 877 287 1015

Fax: 250 370 2847

e-mail: mail@czech-books.com

Urodil zpěvák 9.56

Já, písničkář 3 - \$11.00 (270 stran)

Ulyšns Ráněk miloval - 8.00 (melodie, křel, 2 hlas)
by Jaroslav Hašek

ADRIA TRAVEL SERVICES

SONJA PAUNOVIC
GENERAL MANAGER

828 Notre Dame Ave.
Winnipeg, Manitoba
Canada R3E 0M5

Bus: (204) 982-1200

Fax: (204) 774-0948

1-888-72-ADRIA

Email: adria@mb.sympatico.ca

FOR THE LOVE OF THE FOLK SONG

By: Gvenetka (Gwenith) Comeault-Norekova.

I want to be a Czech!! Well I am second generation Canadian born in Esterhazy/Gerald, Saskatchewan. I grew up with my grandfather "dedicek" Louis Glazr and "babicka" Anna singing Czech folksongs to me - because I loved singing. In grade one I sang 2 solos. I could not read it but I loved what I heard and memorized the words and melodies. My mother Marijanka sang to me a lot when I was "malinka" and said "you've ran before you walked and sang before you talked". My dad Jaruš (Gerald) had a lovely voice and played the harmonica very well for a self-taught person. His ancestors in Bohemia were the Norek Cifra violin players. His adopted father Johan, made violins and played beautiful Czech classics in the 30's and 40's, the same one he played for us on wax cylinders, then "78"s on a crank gramophone and in the 50's a hi-fi as he could afford. When I was 6 or 7, my parents taught me "Cervenou Sukynku", "Koline, Koline" and "Chaloupky pod Horama" of a hi-fi record. Evergreen slagr song still loved and sung even in English as a "Blue Skirt Waltz" popularized in North America by one of the "polka" Kings.

My mother Marenka, who joined our "Czovenski Ptaci" group for Folklorama grew up in the Kolin area, 5 1/2 miles from Esterhazy, where her great grandparents Dolejší were the first Czech pioneers (in Western Canada) along with Vrabetz and Hendricks. They named their homestead Kolin because it reminded them so much of where they came from. My Moravian great-grandmother sang at all special occasions and my grandfather Louis Glazr, organized the first band and choir in the Kolin- Esterhazy area. Mary Norek, my maminka - now 82 years young was involved in Czech Club, contributed to Czech music programs and taught Czech classes and still has a sweet girls voice. I am so pleased and proud she could join us. Dekuju - Thanks mom.

I collected many of the songs we sang at Folklorama in the Czech republic (and borrowed books here and there in Czech classes by Vera Prazak Saturday a.m. who encouraged my dream of a folk song group). I was impressed how many people knew so many songs and could sing hour after hour. It seems to me we're missing some of the good homemade simplicity in the songs reflecting the lives of the "folks" in the songs.

We were poor but somehow our parents gave us music lessons, my sisters and brothers on accordion and I on piano, and always singing. The accordion was portable and loud enough to carry over any "hospode" pub "veseli" beer drinking festivities. It also has a sonorous, yet sweetly melancholic sound, which interprets and expresses the nature of the Slavic peoples, their joys, work hardships and suffering and the sentimental yet haunting songs which reflect their every day lives. Violin and clarinet and harp like instruments also play their parts in the Czech, Moravian and Slovak music. Notice we are wearing red skirts.

Through school and University I sang in church choir, glee club, folk groups, Ukrainian Choir, 12 years in French Choirs - Les Bles aux Vents, Chorale L'Altoance and recently "les Intrepides" with the Winnipeg Symphony Orchestra in celebration of the Choirs 40th

anniversary. We have CD's for sale at the Franco-Manitobain cultural Center and we will be on Television in a documentary in the fall, probably on the French Channel. In fact when the Czechs and Slovaks weren't coming out to out "Ptaci" song group, I had 7 French people from our choir lined up to learn the Czech and Slovak folk songs and sing with me. Well the result of all this was - I realized how much time I had spent becoming affluent in French so our 3 sons would have at least their father's (Gilbert Comeault) "mother's tongue" a mother tongue other than English. I thought to myself "the boys are grown now and fluently bilingual" what about my mothers tongue - Czech? So I came to join the Czech-Slovak Benevolent Association, looking for a choir and found none. They said it would be great if someone started one. So I did and here we are. But the greatest credit and biggest thank you is to Eva Kay, my faithful friend, who always shared my dream and knew how necessary it is to have the old folk songs done "live" - if not perfectly and fairly well to preserve, absorb and disseminate - keep the culture alive. She has done everything from public humiliation to private despair. Eva has been manager, friend and always my partner in the dream to revive and keep alive songs, which are so important in the stories, lives and history of any culture.

Zlatica our lovely friend then came on the scene and offered her home as a practice site - sharing in the vision that there was is and will be a singing group. She had the love of the music and found her voice and now we were three. That's enough for a group but Eva was tireless and brought in Gabriella, 81 years young - our octogenarian (who was a popular singer of Slovak folk songs on radio back in Czechoslovakia in 1938-1942.) Then Marcela with the magnificent spirit and beautiful "big mezzo" joined us and others the way joined briefly and gave us hope as to how we could sound - sharing the "Vision". Soon Anicka - who had sung in the Slovak Church with Gabriela and Marcela joined. Then Marcela and I discovered Kazimira (our Polish friend) while shopping for červené sukýnky. My son's girlfriend brought in her best friend Alana (our Ukrainian songbird) and so we have become a joyful network of songbirds. And last but not least Vilem Kun made us (perfect ten).

Elsie Mchovec, our precious accompanist, played in many Folkloramas, began accompanying us and made us sound better than we thought we could and hosted many practices at her house as well - serving us delectable deserts after we sang. Finally Wilem, our true tenor joined the group.

Who says you can't make silk purses from swine's ears? And who wants to anyway. We do not need silk - we are developing our silken voices with Elsie's smooth "kidskin hands" what we need now is fine pigskin for dancing shoes to further express and rejoice the beauty of the folk songs. From swine's ears you can't get silk but you sure can make mighty fine pigskin and you know pork and music are staples with checks and Slovaks.

We are always welcoming new, interested members and instrument players in our CZOVENSKI PTACI. You don't have to have a great voice - just love of the song and music. The rest comes naturally. We have met once a week at the Czech and Slovak Benevolent Association Hall for a practice or in people's homes. Give us a call - Granetka 475-5758. Eva - 488-7824 or Zlatica - 667-9969. We'll love to join in song with you.

Česká a slovenská spevácka skupina vo Winnipegu

Na podnet pani Gwenitky Norekovej bola v apríli 2001 založená spevácka skupina Czovenski Ptáci, ktorej členovia sa pravidelne stretávajú a nacvičujú slovenské a české ľudové piesne. Pod vedením neúnavnej a nadšením-kypiacej pani Norekovej sa spevácka skupina rozrástla zo štyroch na desiatich nadšených členov, ktorí nám svojim spevom a veselosťou prinášajú kus našej starej domoviny. A za to sme im nesmierne vďační! Počas tohoročnej Folklorámy - ich prvého oficiálneho vystúpenia - nás milo prekvapili svojou úrovňou a dodali k celkovému úspechu nášho pavilónu. Želáme im veľa úspechov v ich ďalších vystúpeniach. Sme na nich veľmi hrdí.

Skupina víta nových členov do svojich rád. Členom skupiny sa môže stať každý, kto má rád ľudové piesne a kto si rád zaspieva. Záujemci - amatéri či profesionáli - volajte pani Norek na č. 475-5758

Czovenski Ptáci - Folk Song Group born out of "the love of our folk song" under the leadership of Mrs. Gwenith Norek-Comeault. From left to right: Vilem Kun, Eva Key, Zlatica Stauder, Anicka Sokol, Gwenith Norek-Comeault, Gabriela Renerova, Alana Gallagher, Mary Norek, Kazimiera Gnozdz. Front: Marcela Varachka.

And he is a jolly good fellow

Začnu slovy Zlatice Stauderové na adresu Joa Dobrovolného, které ukončily letošní Heart of Europe pavilon Folklorámu. Tak to nějak vyjádřilo vše za co musíme být Josefovi vděční. Odvedl vynikající práci. Jeho humor a nadšení dokázalo překonat hodně. Dost mě proto překvapilo, jaké obavy měl o úspěch letošní Folkloramy.

Pro mě tato Folkloráma byla daleko klidnější než Folkloramy předešlých let. Lidé, kteří se ujali funkcí byli ostřílení veteráni, kteří věděli co je čeká a byli velice dobří v tom, co jim bylo svěřeno. Jediný novic na kterém visela obrovská odpovědnost byla Anička Tumilson, ale tu jsem poznala dobře natolik, že jsem věděla, že bude mít organizaci v malíčku a svým šarmem dokáže zapojit do kuchyně i muže.

Věděla jsem, že kvalita vystoupení nezáleží na kvantitě, ale kvalitě. I když jsme neměli mnoho

tanečníků, ti co se zúčastnili, vložili do vystoupení veškerou svou energii. Jsem velice pyšná na naši mladou generaci, která tak dobře reprezentovala náš český a slovenský pavilon.

Jedinou obavu jsem měla o vystoupení naší nově zformované pěvecké skupiny. Mělo to prostý důvod. Neznala jsem je natolik, abych dokázala odhadnout jejich možnosti. Věděla jsem, že se rozrůstá a že je připravena s dvacetiminutovým programem. Trošku jsem se uklidnila, když jsem se dozvěděla, že paní Machovcová je ochotná skupinu doprovázet na klavír a Vilém Kun přidá trochu toho koření do zvuků ženských hlasů.

Během Folklorámy mě skupina velice hezky překvapila a mé obavy se rozplynuly.

Paní Eliška Machovcová byla součástí našich Folklorám od začátku a vždy provedla vynikající práci při provedení a výběru hudby. Letos ji doprovázela paní Mary Heyko na housle. Jejich hra dokázala chytit člověka za srdce.

Myslím si, že úspěch každého projektu záleží na tom, jak dobře znáš lidi s kterými spolupracuješ a jak jim dokážeš věřit, že vyprodukují to nejlepší co je v nich. Je velice potěšující, že spolupráce na letošní Folklorámě byla vynikající. Na to může být slovenská a česká komunita pyšná. Jeden bez druhého bychom to nedokázali.

Vladka Zvoníková

Dobrôtka, liek alebo droga ?

Pri vyslovení slova čokoláda si každý iste predstaví čokoládovú kocku alebo tyčinku. Existencia čokoládových dobrôt, tak ako ich poznáme, sa však datuje až od roku 1847. Pôvodne sa za slovom čokoláda skrýval nápoj - dokonca "nápoj bohov" (latinský názov

Theobroma cacao). Zmienky o kakaových boboch a čokoláde sa našli už v slovníku olmeckej civilizácie - 1500 až 1400 pr.Kr., hoci sa jej pôvod pripisoval neskorším civilizáciám Mayov a Aztékov. Pôvodne sa čokoláda konzumovala v tekutej podobe ako zmes rozomletých pražených kávových bobov a vody. Pre spestrenie chuti pridávali Mayovia a Aztéci do nápoja rôzne druhy aromatických rastlín: vanilku, nové korenie, chilly alebo med. Španieli v 16. storočí prisladzovali kávu trstinovým cukrom a ochucovali ho rovnako ako stredoameričania vanilkou alebo čiernym korením. Cela oblasť strednej Ameriky používala kakaové boby nielen k príprave lahodného nápoja, ale tiež ako menu. Za jeden bob sa dala kúpiť paradajka, za 3 boby avokádo a moriak mal cenu 100 bobov (podľa aztéckeho dokumentu z r.1545).

Aztécki bojovníci holdovali nápoju bohov pretože im dodával sily k porážkam nepriateľov. Energická hodnota čokolády bola inšpiráciou i pre americkú vládu, ktorá behom II.svetovej vojny nariadila k dennému prídelu potravy aj tabuľku čokolády.

Z dokumentov zo 16. stor. Sa dozvedáme, že Španieli pripisovali čokoláde liečivé účinky Vzhľadom na jej chladivé účinky verili, že znižuje teplotu tela.

Čokoláda slúžila i ako vražedný nástroj. Pápež Klementa XIV., bol údajne otrávený, po vypití šálky čokolády, ktorú mu naservirovali jezuiti.

Dnes je čokoláda - v podobe tuhej aj tekutej - predovšetkým spotrebným tovarom Vyskytuje sa v najrôznejších tvaroch a obmenách. V súčasnosti sa do nej pridávajú pre zlepšenie chuti, vône, farby a trvanlivosti rôzne chemické prísady.

Prvá mliečna čokoláda sa objavila v r. 1879. Tobleronka je výplodom Jeana Toblera z r. 1908. Na plnených čokoládových cukríkoch si deti, ale aj dospelí, pochutnávajú už od roku 1913.

Tabuľka čokolády a ľudská povaha

Obyčajná tabuľka čokolády dokáže odhaliť váš charakter. Ľudia typu 1, ktorý podliehajú svojim vášňam, dokážu zlupnúť tabuľku na posedenie, kým druhý typ ľudí si ju rozdelí na štvorčeky a konzumuje ju niekoľko dní. Tento spôsob však môže viesť k vypestovaniu závislosti, rovnako ako na kávu, cigarety, alkohol či drogy.

Čokoláda obsahuje viac než 300 chemických zlúčenín. Je známe, že čokoláda obsahuje malé množstvo kafeinu a o niečo väčšie množstvo theobromidu, povzbudzujúceho prostriedku. Vedci pracujú na izolovaní ďalších prvkov a ich kombinácií, aby mohli vysvetliť ten neopísateľný pocit, ktorý v človeku vznikne pri konzumácii tejto lahôdky.

Účinky, pripisované čokoláde sú rôznorodé; počínajúc protidepresívnymi až po vášeň - vzbudzujúce. Dr. Davis z Kalifornskej univerzity zistil, že v čokoláde sú látky obsahujúce fenoly, (prítomné aj v červenom víne), ktoré znižujú risk infarktov. Zabraňujú totiž tukovým látkam v krvi v okysličovaní a zapchaní tepien. Ďalší výskum je potrebný, aby sme pochopili vplyv týchto látok na naše zdravie.

Do tých čias plánujem urobiť sama niekoľko experimentov. Teraz, keď som sa dozvedela o príťažlivých vlastnostiach tejto mlsnôtky, začnem testovať rozličné druhy a značky čokolády – jeden po druhom.

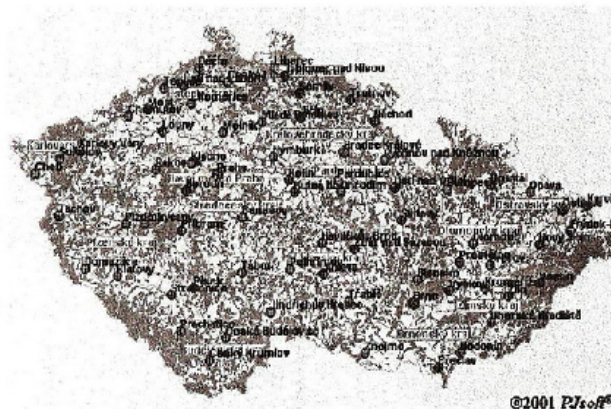
Prípravila D.Orihelová

FAKTY O ČOKOLÁDE

- Priemerný Američan skonzumuje ročne 11,7 lb čokolády
- Obsah kafeinu v mliečnej čokoláde je iba 6 mg/oz
- Životnosť čokolády je približne rok; prídavky ako napr. orechy znižujú jej životnosť.
- Biely povrch na čokoláde je spôsobený kakaovým maslom, ktoré sa pri teplote nad 75 stupňov F začína topiť; dostane sa na povrch a spôsobí šedasté sfarbenie. V prípade mliečnej čokolády je to zasa kondenzácia, ktorá spôsobí rozpustenie cukru, ktorý na povrchu čokolády vytvorí tzv. "čokoládové rozkvitnutie" Ani jedna z týchto zmien nemá vplyv na kvalitu či chuť tejto pochúťky.

Několik údajů o sčítání lidí v České republice

Výsledky sčítání lidí, bytů a domů v ČR potvrdily, že v Česku ubývá obyvatel a že populace stárne. Rozhodujícím dnem pro sčítání lidí byl 1.březen 2001. Nejvíce je to poznat u dětí do 14 let. Komisaři spočítali o 717 200 dětí v této věkové kategorii méně než v roce 1980. Naopak přibývá lidí, kterým je šedesát a více.

©2001 PZeo®

V České republice žije 10 292 933 lidí, žen je o 254 171 více než mužů. Ženy tvoří téměř 45 procent. Při minulém sčítání v roce 1991, to bylo 48 procent.

Od posledního sčítání v roce 1991 ubylo v ČR 9 282 obyvatel, teď je populace zhruba stejná jako v roce 1980.

Trvale nebo dlouhodobě zde žije 104 884 cizinců., s trvalým a dlouhodobým pobytem je 19 209 Slováků, 17 681 Vietnamců, 8 767 Rusů, 19 419 Ukrajinců a 2 900 občanů USA.

Nejvíce cizinců žije v Praze (31 229) a ve Středočeském kraji (11 408). Nejméně na Vysočině (2 462) a ve Zlínském kraji (2 920).

Praha má 1 178 576 obyvatel.

Nejmladším okresem je Sokolov (s nejvyšším podílem dětí do 14 let), naopak nejstaršími okresy jsou Praha, Brno, Plzeň, Rokycany (je v nich více než pětina šedesátiletých a starších lidí).

Nejvíce věřících je v okrese Uherské Hradiště (63,8 procent), nejméně v Mostě (11,9 procent). Nejvíce věřících se hlásí k římskokatolické církvi (2 709 900), českobratrské evangelické církvi (137 100), k husitské pak 96 400 lidí.

V každém bytě žije v průměru 2,36 člověka. Ve zhruba 540 tisících bytech úředně nikdo nebydlí.

V Česku se hlásí 9 270 615 obyvatel s trvalým či dlouhodobým pobytem k české národnosti, k moravské 373 294, ke slezské 11 248, ke slovenské 183 749, k německé 38 321, k polské 50 971, k romské 11 716.

Výrazný nárůst Čechů, kteří se pokládají za ateisty, považuje Český statistický úřad za největší překvapení. Zatímco před deseti lety ve sčítacích arších zahrlo kolonku bez vyznání 39,9 procenta Čechů, letos se za ateisty považuje více než 58 procent.

Dalším překvapujícím zjištěním je to, že se mnohem méně lidí hlásí k moravské, slovenské a romské národnosti. Přibýlo naopak lidí, kteří se hlásí k české národnosti.

Podle neoficiálních odhadů žije v ČR 100 až 250 tisíc Romů. Do sčítacích archů se však zapsalo pouze 11 716 lidí. Je to 3x méně než před deseti lety.

V Čechách žije 6 120 487 lidí, na Moravě a ve Slezsku 4 172 446 lidí.

Podle nového uspořádání má ČR tyto kraje a krajská města:

Praha	Praha
Středočeský kraj	České Budějovice
Jihočeský kraj	Píseň
Píseňský kraj	Karlovy Vary
Karlovarský kraj	Ústí nad Labem
Ústecký kraj	Liberec
Liberecký kraj	Hradec Králové
Královéhradecký kraj	Pardubice
Pardubický kraj	Jihlava
Vysočina	Brno
Jihomoravský kraj	Olomouc
Olomoucký kraj	Ostrava
Moravskoslezský kraj	Zlín
Zlínský kraj	

B.Dobrovolná

(Údaje o sčítání lidí v ČR byly vybrány a sestaveny z MF Dnes)

Údaje o Slovensku

V Roku 1996 žilo na Slovensku 5 374 362 lidí. Hustota obyvatelstva bola 110 osôb na km štvorcový. 57% populácie žilo v mestách.

Rozdelenie

obyvatelstva:

Slováci 86 %

Maďari 11 %

Rómovia 2 %

češi, Ukrajinci, Sliezani,

Poliaci, Rutenci a Nemci

predstavujú zvyšok

populácie.

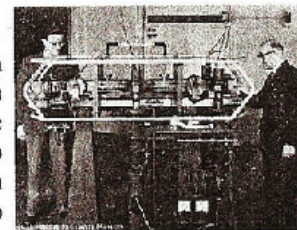

Tajemství času

Čas někdy letí, jindy se vleče, ale vždy neodvolatelně odplyne. Nikdy ho nemáme dost. Měříme ho s vášní, která hraničí s obcesí.

Přesný čas

Přesné měření času upustilo dávno od mechanických přístrojů i od quartzových krystalů. Chcete-li znát čas s přesností na jednu miliardu vteřiny, musíte (ať ve skutečnosti nebo virtuálně) zavítat do severovýchodního Washingtonu. Na území Observatoře amerických sil tam betonové budovy ukrývají nervové centrum amerického přesného času.

V přísně střežené budově je osmadvacet atomových hodin. Čtyři obsahují atomy vodíku, zbytek atomy cesia. Jednou za vteřinu vysílají hodiny impulzy do amerického časového ústředí a také do Mezinárodního úřadu pro míry a váhy (Bureau International des poids et mesures), který má sídlo v Sèvres u Paříže a je vrcholnou autoritou na přesný čas. (Úřad byl založen v roce 1875 s cílem vytvořit jednotnou světovou soustavu měr. Uchovává mezinárodní prototypy měřících přístrojů a etalonů a porovnává je s národními.)

Pojem čas

Ani nejpřesnější hodiny na světě však nemohou dát uspokojivou odpověď na otázku, co je čas a co tyto nejpřesnější atomové hodiny vlastně měří. Podle Isaaca Newtona jsou čas a prostor neoddelitelnými atributy vesmíru. Einstein svou teorií relativity toto tvrzení zpochybnil a kvantová fyzika přinesla do celého problému další nové aspekty. Pro fyziky, stejně jako pro filozofy tak čas dodnes zůstává veličinou záhadnou a těžko vysvětlitelnou, i když i jím čas běží nebo se vleče, nedostává se ho, ale v každém případě odplyne.

Zajímavosti ze 100+1 (Vybírala I.J.)

Když Bůh stvořil život, postavil si nové tvory do řady a nalajnoval jim život:

"Ty, osle, budeš od úsvitu do soumraku pracovat a tahat těžké náklady na svých zádech. Budeš jíst trávu a budeš hloupý. Budeš žít padesát let."

Osel Bohovi odpověděl: "Stvořiteli, žít takhle padesát let je moc.

Nedávej mi víc než dvacet let." A Bůh pravil, ať se stane, a tak se stalo.

Psovi Bůh řekl: "Ty jsi pes. Ty budeš hlídat lidská obydlí, dělat člověku přítele. Budeš jíst, co zbyde po člověku a budeš žít třicet let."

Psovi se třicet let zdálo moc a usmlouval to na patnáct.

K opici Bůh pravil: "Ty jsi opice. Budeš se houpat a skákat ze stromu na strom a chovat se jako idiot. Budeš směšná a budeš žít dvacet let."

Opice uprosila Boha, aby ji takového života nedával víc než deset let.

A k člověku Bůh pronesl: "Ty jsi muž, jediná myslící bytost na zemi, která bude ovládat jiné bytosti. Budeš vládnout zemi a žít dvacet let."

A muž povídá: "Pane Bože, dvacet let je málo. Dej mi těch třicet, co nechtěl osel, a těch patnáct od psa a deset od opice..." A Bůh tak učinil.

No, a proto chlap žije dvacet let jako muž,

potom třicet let pracuje od rána do noci a tahá náklady na zádech jako osel,

pak patnáct let hlídá vlastní dům a jí, co zbyde po ostatních jako pes,

a nakonec stráví deset let jako opice, když dělá šaška vnoučatům.

Příspěvky na Říčku

Mr. M. Foltá	\$ 50	Mr. & Mrs. J. & G. Majersky	\$ 20
Mr. & Mrs. V. Pešík	\$ 15	Mr. & Mrs. I. & M. Pokus	\$ 20

Srdečné díky všem našim přispívatelům

Z pera našich čtenářů

Vážená redakce

Přijměte srdečný pozdrav z Kanaty a zároveň díky za zaslání ŘÍČKY. Uběhla už nějaká doba, (co jsem opustil Winnipeg), ale Říčku, jsem přečetl na jeden zátah. S chutí a se zájmem jsem si přečetl jarní i letní číslo. Velmi se mi líbí - jak obsahem, tak úpravou. Gratuluji vám - jako šéfredaktorce - podařilo se to.

S pozdravem M. Foltá, Ottawa

Dear Dana and Editorial Board of Ríčka,

Thank you for the ad on internet and in your magazine regarding the Winnipeg Pops Orchestra presentation of the Musical tribute in honor of my late husband James V. Machovec on April 5, 2001 at the Calvary Temple. It was memorable evening. Your involvement was much appreciated.

Eliska Machovec a family

Milá paní Orihelová,

Srdečný díky za Váš vkusný a zdařilý časopis Říčka, který jsem obdržel koncem května. Děláte to dobře.

S pozdravem Ing. Petr Indra, Frauenfeld, Swiss

Časopis Říčka je vydáván čtvrtletně Československou Podpůrnou Jednotou ve Winnipegu pro krajany českého a slovenského původu. Toto číslo (Podzim 2001) bylo vytištěno nákladem 350 výtisků a rozesláno zdarma.

Redakce nemusí vždy souhlasit s publikovanými texty, za jejich obsah zodpovídá autor.

Redakční rada Československé Podpůrné Jednoty

Veškeré připomínky a ohlasy na obsah, příspěvky, dopisy čtenářů, návrhy a inspirace, jakož i finanční podpora tohoto časopisu jsou srdečně vítány! Korespondenci a dotace můžete prosím zasílat na následující adresy:

Naše E-mail: casopis-ricka@home.com

Ostatní pošta: Czechoslovak Benevolent Ass'n. c/o ŘÍČKA

154 McKenzie St., Winnipeg, MB, R2W - 5A2

Inzerce v tomto časopise je vítána! Ceny za uveřejněné inzeráty jsou následující: 1/4 str. - \$10.00, 1/2 str. - \$20.00, celá strana - \$35.00

Těm krajanům, kteří využijí možnosti inzerce nebo se rozhodnou náš časopis finančně podpořit předem co nejsrdečněji děkujeme

Klubový bar nabízí

Prazdroj, Becherovka, Radegast,
Tuzemský rum, Vavřínecké červené,
špekáčky, jitrnice, jelita, mor. klobásy,
debrecínské párky a jiné dobroty.

Otevřeno ve čtvrtek od 7:00 do 11:00
v pátek a sobotu od 7:00 do 1:00

154 McKenzie St., Winnipeg
tel.: 589 - 7483
kulečnický stůl v provozu !!!

